

תת"ע 1381/06/17 - חאלד עזאיה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1381-06-17 מדינת ישראל נ' עזאיה
תיק חיצוני: 14210310752

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	חאלד עזאיה
נגד	
משיב	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 18.1.18 (להלן: "פסק הדין").
 2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה בקלות ראש "בכך שהשתולל עד חוסר שליטה ברכבו תוך מעבר בין נתיבים" ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 2,600 ₪, פסילה למשך 5 חודשים ופסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים.
 3. המבקש טען, באמצעות בא כוחו, כי הגיש באמצעות בא כוחו בקשה לבירור מועד הדיון משום שהוא לומד בחו"ל ולא ידע מתי יש לו דיון בתיק. טען כי בא כוחו כלל לא עודכן בתיק כמייצג למרות שיפויי כח הופקד והוגש במזכירות בית המשפט. טען כי לא קיבל זימון לדיון ולא ידע אודות מועד הדיון ולכן לא התייצב וכי בתקופה האמורה לרבות ביום הדיון שהה בחו"ל. כפר בביצוע העבירה המיוחסת לו וביקש כי יינתן לו יומו בבית המשפט על מנת להוכיח חפותו. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו לנזקים והפסדים חמורים וכי ייגרם לו עיוות דין.
 4. המשיבה בתגובתה מיום 21.2.18 התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש נשפט לאור אישור המסירה שהיה קיים בתיק ומשלא התייצב על אף הזימון הרי שיש לו להלין על עצמו. טענה כי ב"כ המבקש לא הפנה לכשלים ראייתיים ולא ציין כיצד ייגרם למבקש עיוות דין באם גזר הדין יישאר על כנו.
- המשיבה הגישה תגובה נוספת ביום 6.3.18 בה הוסיפה וטענה כי יפוי הכוח שצירף המבקש לבקשה אינו מוטבע בחותמת בית המשפט, וכי המבקש לא צירף אישור שהייה בחו"ל.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. בדיון שנערך ביום 18.7.17 טענה המשיבה כי אין אישור מסירה בתיק והדיון נדחה ליום 18.1.18. יצוין כי חרף טענתה של המשיבה, קיים אישור מסירה בתיק ולפיו ההזמנה לדיון הקבוע ליום 18.7.17 נמסרה לידי מיופה כוח של הנמען הרשום אשר אישר קבלתו בחתימתו.

מכל מקום, למבקש נשלחה הזמנה לדיון נוסף שנקבע ליום 18.1.18, ומאישור המסירה אשר נסרק לתיק עולה כי ההזמנה לדיון זה לא נדרשה ע"י הנאשם. על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדן גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא התייחס בבקשתו לאישור המסירה ואף לא המציא אישור המוכיח טענתו כי בתקופה האמורה שהה בחו"ל, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

8. בנוסף, לא ברור מתי הוגשה הבקשה "לבירור מועד הדיון" כטענת המבקש באשר אינה מצויה בתיק האלקטרוני ואין כל אסמכתא כי הוגשה. כך גם אין אסמכתא כי יפוי הכח הוגש במזכירות בית המשפט כטענת המבקש.

9. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחת.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 22.4.18 על פי שובר שיונפק לו במזכירות בית המשפט.

הפסילה למשך 5 חודשים האמורה בגזר הדין תחל לא יאחר מיום 22.4.18 בשעה 09:00 אך תחושב כנגד הפקדה. מוסבר למבקש כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט ואם אין בידיו רישיון נהיגה תקף, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ח, 27 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.